

lig store Udgifter, der herved vil foranlediges til Lønninger og Anskaffelser af Boliger til fire danske Lærere, Skolebygninger og Materiel, maa slutte sig til de Betæneligheder, som ogsaa er komne til Orde indenfor Udvalget. Ministeriet maa mene, at man i Stedet for med eet Slag at indføre et saa stort Apparat i Grønland bør rette Bestræbelserne paa at faa udannet de nødvendige grønlandske Lærerkrafter for Efterskolen; man har begyndt at træffe Forberedelser hertil, og man kan da, efterhaanden som Lærerkrafterne kommer til Stede, ved at begynde med to Efterskoler i nogen Grad prøve sig frem for at faa denne overordentlig vigtige Sag ind i det bedst mulige Leje, navnlig ogsaa saaledes, at den i Fremtiden bliver økonomisk overkommelig.

I §§ 27—30 er foreslaaet en Række Ændringer i den nuværende Ordning af Seminariet ved Godthaab, af hvilke navnlig maa fremhæves Oprettelsen af en real Linie ved Siden af den gejstlig-pædagogiske. De foreslaaede Bestemmelser hviler paa de af Udvalget fremsatte Udtalelser og vil medføre, at Seminariet omdannes til fremtidig at være baade Højskole og Seminarium. Forudsætningen er, at der skal bygges videre paa den i Efterskolen givne Undervisning, og det nuværende 6-aarige Kursus ændres herved til et 4-aarigt, delt i to 2-aarige Klasser. Den første af disse Klasser er Højskolen, hvor Undervisningen kan være fælles baade for den reale og den gejstlig-pædagogiske Linie for de fleste Fags Vedkommende, og den sidste Klasse danner Seminariet, der bygger videre paa Højskolen ved at føre dennes Fag videre samtidigt med, at den gejstlig-pædagogiske Undervisning afsluttes.

I §§ 31—34 er stillet Forslag om, at der aabnes saavel grønlandske Præster og Lærere som Grønlændere, der agter at træde i Administrationens Tjeneste, Adgang til videregaaende Undervisning her i Landet, dog saaledes, at Afgangseksamen fra Højskolen eller Seminariet er en Betingelse for Opnaaelsen af en saadan Uddannelse. Ogsaa her er Udvalgets Udtalelser lagt til Grund for Forslagene.

ad §§ 35—39.

Ved Siden af de alt eksisterende grønlandske Kasser har man i § 35 for hvert Syssel foreslaaet oprettet en Kasse, hvis Grundfond tilvejebringes ved, at der af de paagældende Fælleskasser afgives et Beløb svarende til 5 Kr. pr. indfødt Person i vedkommende Syssel.

Som Forandringer i de om de grønlandske Kasser hidtil gældende Bestemmelser i §§ 12—16 i Loven af 1908 skal i øvrigt anføres, at det i § 36 er foreslaaet, at der af det Beløb, der gennem den kgl. grønlandske Handel udredes til Kasserne, fremtidig for hver Kommunes Vedkommende tilkommer Kommunekassen 50 pCt., hvorefter Resten fordeles paa den i Paragrafen nærmere foreskrevne Maade mellem Sysselkasserne, Landskasserne og Fællesfonden, medens der i Øjeblikket tilkommer vedkommende Kommunekasse to Trediedele af Beløbet, hvorefter Resten fordeles med to Trediedele til Fælleskasserne og en Trediedel til Fællesfonden.

Endvidere, at det i § 37 er foreslaaet, at Administrationen, Handelen samt Kirke- og Skolevæsenet fremtidig svarer en aarlig Afgift til Kasserne af 1 pCt. af samtlige under disse Institutioner ansatte danske og grønlandske Funktionærers samlede Pengelønninger, medens den paagældende Afgift i § 14 i Loven af 1908 er fastsat til 2 pCt. af samtlige de under de nævnte Institutioner ansatte grønlandske Funktionærers samlede Pengelønninger, idet man maa være enig med Udvalget i, at det er heldigst, at Afgiften sættes ens for alle Funktionærernes Vedkommende.

Samtlige Ændringer i den ved Loven af 1908 fastsatte Ordning er i Overensstemmelse med Udvalgets Forslag.

ad §§ 40—42.

De herunder foreslaaede Bestemmelser er i alt væsentligt svarende til Reglerne i §§ 19-20 i Loven af 1908.

ad §§ 43—44.

Udvalget har været enig i, at det ikke vilde være muligt at anvende de samme Retsregler og samme Retsfølgning overfor alle Personer i Grønland, idet en Retsorden, der kunde virke fyldestgørende for de Danske, næppe vil stemme med Grønlændernes Retsopfattelse, og en Retsorden, svarende til grønlandske Forhold, omvendt ikke kunde forventes at ville svare til berettigede danske Krav.

Udvalget har derfor ment, at Loven af 1908 har grebet rigtigt ved at paabegynde Fastsættelsen af særlige Regler for de Personer, der hører til det grønlandske Samfund, men har paa den anden Side ud fra de siden Lovens Ikrafttræden indhøstede Erfaringer maattet hævde, at den ved Loven indførte Ordning af Retsplejen ikke har virket fuldtud tilfredsstillende.